

Τσιβανόπουλος Δημοσθένης (1838-1921)

Σύμβουλος (1890-1894), πρόεδρος (1894-1895), αντιπρόεδρος α' (1896-1909), επίτιμος αντιπρόεδρος (1909-1921) και ευεργέτης. Γεννήθηκε στη Βαμβακού της Λακωνίας· σπούδασε νομικά και δικηγόρησε στη Σπάρτη για μικρό διάστημα. Σταδιοδρόμησε στον δικαστικό κλάδο και έγινε εισαγγελέας του Αρείου Πάγου (1892-1911). Είχε ευρύτατη μόρφωση και καθιέρωσε την αρχή της δημοσίευσης των αγορεύσεων των εισαγγελέων του Αρείου Πάγου στον τύπο για μεγαλύτερη δημοσιότητα και διδασκαλία των νομικών. Σημαντική είναι ανάμεσα σ' αυτές η περί του άρθρου 10 του νόμου ΒΧΜς' του 1899 «περί αρχαιοτήτων». Τη μεγάλη αρχαιολογική βιβλιοθήκη του δώρησε στην Εταιρεία και τη συλλογή του των δακτυλιολίων στο Νομισματικό Μουσείο. Έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τα θέματα της Εταιρείας και δεν ήταν δίκαιες οι εναντίον του αιτιάσεις κατά τα γεγονότα του 1909.

